

Vse za vse šole bomo kupovali v knjigar-
nah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v
Ptuju!

ven mariborskega okrožja. Letos so n.pr. se odzvale razven lanskim podružnic še sadjarske podružnice: Mozirje, Šmartno ob Paki, torej podružnice iz Zgornje Savinjske doline, kakor tudi podružnice iz Spodnjega Podravja, kot n. pr. Središče ob Dravi in druge.

Žal so poročila od vseh podružnic zelo žalostna. Sadjar je letos povsod zelo malo. V nekaterih krajih ga sploh ni, in v drugih krajih bo letina zadostovala komaj lastni domači potrebi. Nekaj več sadja imajo podružnice: Sv. Peter, Sv. Benedikt, Sv. Jurij ob Pesnici, Sv. Rupert, vse v Slovenskih goricah, in Fram ter Spodnja Poljskava pod jugovzhodnim Pohorjem. Od vseh vrst zimskega sadja bo še največ in najlepše sadje kanadka. Vodstvu mariborskega sadnega sejma je uspelo vso letošnjo letino kanadk prodati po najvišji dnevni ceni, ki bo začetkom meseca oktobra. S tem so tudi cene sadja

postale čvrste. Vse sadjarske podružnice, ki še niso priglasile svoje sadne letine vodstvu mariborskega sejma, naj to v lastnem interesu čimprej storijo.

Novost letošnjega sadnega sejma bode oddelek za malo-prodajo sadja in grozdja. V tem oddelku bo lahko vsak obiskovalec sadnega sejma kupil takoj poljubno množino sadja in grozdja.

Privlačna bo tudi vinska poskušnja s prigrizkom najfinejših vrst sira. Sodelujejo Zdržene mlekarne in sirarne s svojimi kakovostnimi pridelki.

Rejci čistokrvnih stajerskih kokoši, ki so dobile na letošnji svetovni razstavi v Leipzigu odlično oceno, pa bodo nudili priliko, da si lahko vsi zainteresirani za to gospodinjstvo panogo takoj na licu mesta nabavijo to izborni kokoš, ki je izvrstna jajčarka in ima zelo okusno meso.

Letošnji sadni sejem bo pester. Smisel našega staroslovenskega trgovsko-kmečkega običaja, ki se je v prejšnjih stoletjih gojil ob priliki cerkvenih shodov ter splošnih sejmov, in ki se je v našem času omejil samo na živinske sejme, bomo na ta način poživili in prilagodili današnjim gospodarskim potrebam in zahtevam.

DRUŠTVENE VESTI

Fantovskim odsekom Slomškovega fantovskega okrožja! V nedeljo 4. oktobra, ob 10. uri dopoldne, se vrši v Mariboru, Gledališka ul. 2, okrožni svet z zelo važnim dnevnim redom. Vsi fantovski odseki iz dekanij Maribor levi in desni breg, Jarenina in Slov. Bistrica se pozivajo, da se tega okrožnega sveta udeležijo zanesljivo po dveh zastopnikih. Udeležba je obvezna! Bog živi! — Okrožni odbor.

Lepa fantovska slavnost na Ljubičnem pri Poljčanah. V nedeljo 20. septembra so se zbrali zavedni katoliški fantje iz dekanij Slov. Bistrica in Konjice pri Materi božji na Ljubičnem. Cerkevica je bila polna navdušenih fantov, ki so pri-

hiteli, da se navdušijo za novo delo v okvirju fantovske organizacije. Veselo razpoloženje je dvignila zlasti kongregacijska godba iz Konjic. Sv. mašo in pridigo je imel poljčanski kaplan g. France Petančič. V lepih mislih je prikazal potrebo dosledne in odločne borbe proti sovražni-
kom križa. Med sv. mašo so se krepko razlegale pesmi, ki so se pele na evharističnem kongresu. — Po sv. maši je bilo pred cerkvijo fantovsko zborovanje, katerega je vodil zastopnik fantovskega odseka v Poljčanah Zorko. Prvi je govoril zastopnik vodstva fantovskih odsekov Mirko Geratič iz Maribora. Prisrčne in vspodbudne besede je navzočim fantom spregovoril še ml. g. arhidijakon iz Konjic Tovornik. Govorili so še tudi številni zastopniki fantovskih odsekov. Pred zborovanjem je ob spremljevanjem godbe krepko iz stoterih grl zadonela himna slovenskih fantov »Dvignite«, po zborovanju pa pesem »Povsod Boga«.

Hitro sta stopila pod streho; tu je cigan vrgel mokri plašč čez stol in zaklical v kuhinjo:

»He, gospodinja, kje pa si? Pozen sem, za denar in za lepo besedo mi boš dala prenočišče, kaj? — Pri tem pasjem vremenu ne morem dalje.«

Urška je stopila v kuhinjska vrata in je pomerila tujca nezaupljivo:

»Odkod pa ste?«

»Iz Mlak prihajam čez Jankovec — pa me je ta burja ujela. Ali kaj me vikaš?!«

»Kdo pa ste?«

»Aah, saj me še poznaš ne, hahaha... Petelinšek sem iz Mlak, mešetar, ki ga povsod poznajo kakor slab denar.«

»Kaj, Petelinšek? Tega sem na Ravnah pač že videla. No, prav, prav, da si še k nam pogledal. Seveda moraš ostati; kam pa hočeš v tem vremenu in tako premočen! Tako ti ne morem postreči, kakor si vaju. Kar bom mogla, pa bom.«

Poiskala je Cenčeve hlače in jopič, da se je gost lahko spreoblekel, njegovo obleko pa je nesla sušiti. Na mizo je postavila steklenico žganja in dva kozarčka ter odhitela zopet v kuhinjo pripravljat večerjo.

Moža sta sedela v sobi. Ko je cigan izpil kar zapored dva kozarčka žganja in se prepričal, da so vrata zaprta, je dejal potihoma:

»Dal si mi vedeti, naj pridem.«

»Da, toda pozno prihajaš,« je zašepetal čevljar. »Imel sem druge poti in nisem mogel prej. Kaj je novega?«

»Ravnjak se ženi.«

»Aaaa, ali res? Naglo se je odločil. Torej bo vzel ciganko?«

»Kaj še! Ne ciganke, Lenčko, Osojnikovo Lenčko.«

»Prekleto!« se je zavzel cigan in se rezko zakrohotal: »Hahahahahahaha.«

»Kaj se režiš? Kaj je to smešnega? Meni je žal za dekle — za Pavlo ali Vando, kakor ji ti praviš.«

»Vanda je neumna kakor noč. Ko bi bila malo pametna, bi bila danes že Ravnica. Ampak za tega ne bi bil dejal, da je tak lisjak.«

»Za koga? Za Ravnjaka?«

»Da, za Ravnjaka. Večji lisjak pa je Osojnik... Ali ostane Vanda v Mariboru?«

»Ne. Jerca jo je spravila od tam.«

»Tista baba, tista salamenska? Kam pa?«

»Tega še nisem mogel izvedeti.«

Cigan je malo pomislil, potem je vprašal:

»Kdaj se bo Ravnjak oženil?«

»Danes so ga tretjič oklical. V sredo bo poroka.« Cigan je zaklel in rekel:

»To pa je hitro. Skoraj bi bil prišel prepozno.«

(Dalje sledi.)

Našim društvom!

Knjige, knjige, knjige!

Zimska doba prihaja, ko bodo ljudske knjižnice zopet postale čisti studenci ljudske prosvete in pravega razvedrila. V sedanji dobi krize so ljudje dolgo časa mislili, da je knjiga luksuz, spoznali pa so, da ravno knjiga nudi največ in da je naravnost življenjska potrebščina za kulturnega človeka. Res pa je, da si posamezniki ne morejo naročiti knjig, kakor svoj čas. Zato je sedanja doba rodila toliko ljudskih knjižnic. Te knjižnice pa se morajo boriti z denarnimi težavami, ne morejo se založiti s knjigami, ker pri številni nabavi zraste račun zelo visoko. Odločili smo se zato, da pomagamo ljudskim knjižnicam, da pridejo do čim večje zaloge knjig. Svojega načrta ne objavljamo, pač pa prosimo, da se organizacije obrnejo na naš naslov:

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Dol pri Hrastniku. Dne 11. oktobra bo naša mladina imela svoj mladinski farni praznik. Dopoldne bo skupna sv. maša za šolarje s skupnim sv. obhajilom in cerkvenim govorom. Pri sv. maši bodo peli in recitali mašne pesmi s spremljavo trompet ministranti. Popoldne bo pa akademija s premišljenim sporedom: Pozdrav fari (zborski nastop), Svet, svet, svet (slava Najsvetejšemu), Zgodnja Danica, mi tvoji mornarji (simbolične vaje), kratek nagovor o farni skupnosti, nato bo igran moderen Ghéonov misterij »Ministranta iz Santarema. Ves spored izvajajo farni ministranti. Med odmori ljudsko petje cerkvenih pesmi. Pri vsem sporedu igra del hrastniške rudarske godbe.

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja!«

Film. igralec John Miljan je v filmih po svoji lastni napovedi 400 krat in na 40 različnih načinov umrl. Bil je ustreljen, obešen, zaboden, obglavljen, usmrčen na električnem stolu, vržen iz letala, umrl je od lakote, zmrznil, utonil itd. Po vsaki prestani smrti je zopet smehljaje vstal in je prevzel drugo filmsko vlogo.

Mož, ki je med svetovno vojno največ zaslužil, je brezdomno Bazil Zaharoff, agent velikih tvornic za orožje. Izračunali so, da mu je bilo kot nagrada izplačanih 250 milijonov dolarjev. Samo od ene družbe je prejel tekom štirih vojnih let 115 milijonov dolarjev.